

Durmuş Hocaoğlu

Kaht-ı Münevverân

Yeniçağ, “Analiz”., 01 Haziran 2007, Cuma., s.12
“Analiz” Sıra No: 531; 2007-046; Haziran-01

YENİÇAĞ

Türk(iye) medyasının gündeminin seviyesi, Türk(iye) entelijansiyasının seviyesinin adetâ bir remzi: Havâî, uçarı, sığ ve düşük kaliteli; çünkü çok sık ve ânî travmalarla sarsılarak değişiyor, sür’atle bir yandan diğer bir yana savruluyor, ele aldığı hiçbir mes’eleyi derinleştir(e)miyor, hep bildik standartların ötesine geçemeyen derinliksizliklerle boğuşup duruyor, tabîî konu zenginliği ve çeşitliliği de pek yok ve bu sebeplerle de kalitesi düşük oluyor. Bu, tabiatıyla ülkemizin mâruz kaldığı konjonktürel dalgalanmalarla alâkalı olduğu kadar, daha da ziyâdesiyle, bu mes’eleleri müzâkere eden zevâtın çapıyla da alâkalı – ayrıca okuyucunun, yâni fikir emtiasının müşterisinin çapını da hesaba dâhil etmek gerek - ve çap(lar) düşük olunca çeper(ler) de düşük oluyor hâliyle.

Yılbaşından bu yana Hrant Dink suikasıyla birlikte günlerce Hrant’la yattık Hrant’la kalktık, akabinde ve buna muvâzi olarak aldı bir milliyetçilik tartışması, sonra bir ara İkinci Andıç ve ardı sıra Cumhurbaşkanlığı krizi, geceyarısı internet üzerinden verilen muhtıra veya ihtarnâme ve sonra Cumhuriyet tartışmaları, mitingleri; derken, erken seçim kararı ile bugüne gelip dayanıldı. Gelip dayanıldı da ne oldu peki? Sâdece bol-bol konuşuldu, bol-bol tartışıldı, nefesler, kâğıtlar ve mürekkepler bol-bol-tüketildi; esip-savurmalar, kabadayılıklar, hörelenmeler vesâire... hepsi o kadar! Ancak, yalnızca şu geçen son beş ayın muhâsesesini bir yapacak olup da, bütün bu hây ü hây ve gulguleden geriye, iler-tutar, eli yüzü düzgün, adına “fikir” denecek ne kaldı diye suâl edecek olursak, ne cevap verilebilir acaba? Ben pek ümitli değilim şahsen; öyle ki, hemen hemen “hiç” diyebilirim. Hiç, hemen hemen hiç!

Neden?

Ağır ağır söyleyeyim: Bizim ülkemizin fikir merkezi ağırlıklı olarak akademik çevreler değil – hani onlar da bir matah değil ya -, basın-yayın, yâni “medya”, yâni gazete ve televizyondur; gazetelerimizin köşe yazarları ve televizyonların tartışmacıları bu memleketin filozoflarıdır ve problem de buradan neş’et etmektedir.

İmdi, burası hâlisüddem bir problemdir; çünkü evvelen müstakarr fikirler ömrü yirmidört saatten ibâret olan mevkutelerde ve mesleği – yâni işi, geçim kaynağı - “yazmak” olan kişiler eliyle üretilemez. Vâkıa dergi ve kitap okuyucusunun azlığını göz önüne aldığımızda, fikirlerin cemiyete kitlevî neşri noktai nazarından bu yola başvurmanın da pek çok fâidesi olduğu âşikârdır; bin kişiye hitap etmek başka, ellibin kişiye hitap etmek başka. Ancak yine de Cemil Meriç’in tâbiriyle, dergiler fikrin kaleleridir – tabîî, dergisine göre...

Sâniyen, bu ülkede, yanlış hâtırlamıyorsam, takrîben bin (1000) civârında gazete ve – akademik olmayan - dergi yazarı bulunduğunu okumuştum yakın tarihlerde ve pek de

yanlış olduğunu sanmıyorum doğrusu. Bu, müthiş ve tehdit edici bir sayı. Müthiş, zîra, “bin yazar” eğer “bin düşünür” demek ise böyle on ülkeye bile yeter; ama tehdit edici aynı zamanda, zîra, bin kişi durmadan yazıyor ve ortada ele avuca gelir birşey yok; yâni bir ülkeye bile yetmiyor. Niçin? Niçinini anlamak bence zor değil; çünkü yazarlarımızın kaahir ekseriyeti ‘günlük’ düşünüyor ve ‘günlük’ yazıyor, münhasıran ‘günlük’, hattâ “bugünlük”; yine çünkü çoğu sâdece ‘yazar’, yâni, işi, geçim kaynağı ‘yazmak’, “okumak” değil – “okumak”tan derinlikli okumayı kastediyorum tabîî -; hâl böyle olunca da yazılanların ekseriyeti “hörgüçten” yazılıyor ve tekrarlardan oluşuyor.

Vasat bir köşe yazısı takriben bir saatte yazılır ve beş dakikadan daha kısa bir sürede de okunur ve bu memleket, vasatî olarak bir saatte yazılan ve beş dakikada okunup tüketilen yazılarla derdine çâre bulmayı umuyorsa hâlimiz bitik demektir; galiba da öyle, ne yazık ki.

Halbuki sâdece şu son beş ay içerisinde sâdece konjonktürel gelişmelerden bile ne fırsatlar ele geçmişti; heder oldu gitti.

Bâri şu Cumhuriyet mes’alesi kemâl-i ciddiyetle tezekkür edilse, hani; nasıl olur? Ama galiba ümitsiz vak’a.

Her hâlde “**kaht-ı münevverân**” da bu olsa gerek.

